

STRESZCZENIE

Ocena przydatności wybranych metod biologii molekularnej w diagnostyce choroby aleuckiej nerek

Choroba aleucką nerek (AMD) jest chorobą autoimmunologiczną wywołaną przez parwowirusa choroby aleuckiej nerek (AMDV) i objawia się głównie zaburzeniami rozrodu w hodowli nerek. W jej diagnostyce stosuje się najczęściej metody serologiczne.

Początkowo badano surowice nerek metodą immunoelektroforezy przeciwprądowej (CIEP) 6 krajowych fermach. Częstotliwość swoistych przeciwciał dla AMDV wynosiła od 0 do 92,8%.

Opracowano PCR do amplifikacji fragmentu genu VP2 AMDV warunkującego patogenność AMDV. Otrzymano izolaty genu VP2 AMDV które poddano sekwencjonowaniu. Uzyskane nowe sekwencje nukleotydowe z polskich stad nerek które wykazywały bardzo wysoki 97,9% stopień podobieństwa do ADV-Utah 1 VP2 gene USA oraz 96,7% podobieństwo do Far East VP 2 gene Russia i ADV-LN2 VP2 gene China.

Metoda CIEP w badaniach serologicznych była wysoce swoista i bardzo czuła, ale opracowane metody biologii molekularnej tj. PCR, nested PCR oraz real-time PCR były bardziej czułe do oceny rzeczywistej sytuacji epizootycznej AMD w fermie nerek, dlatego zalecane jest równoczesne stosowanie metod serologicznych i metod biologii molekularnej.

Słowa kluczowe: choroba aleucka nerek , CIEP, PCR, nested-PCR, real-time PCR